

Ordförande har ordet

En värld i förändring och utveckling

Jag sitter som säkert väldigt många andra just nu och funderar på vad USA-valet kan ha för betydelse för funktionshinderområdet både i Sverige och i världen. Vi vet att det finns tydliga inslag i den nya presidentens uppträdande som verkligen oroar. På ett kampanjmöte driver han öppet med en funktionshindrad journalist. Trots detta har det och annat inte hindrat att han blev vald. Det tror jag är oroande för även för våra frågor generellt och inte minst hur respekten för FN-konventionen blir framöver.

Mer närliggande har vi i Sverige den svårbegripliga politiska diskussionen kring LSS-lagen och dess tillämpning. Oavsett vad som sägs i debatten så har den samma inslag som funnits i USA-valet, en sorts känsla av att man vill/kan gå tillbaka i tiden och inte försvara det vi uppnått.

Det är inte en slump att det seminarium som HHF arrangerar den 16 dec 2016 har fått rubriken "Från välgörenhet till välfärd". Rubriken ger ett tydligt budskap om att funktionshinderrörelsen i samverkan med politiken har lyckats uppnå just detta, en samhällsfinansierad välfärd. Något som har krönts med att våra mänskliga rättigheter förtydligats genom Sveriges ratificering av FN:s konvention om mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättning, CRPD.

Med nuvarande utveckling inom politiken hotas mycket av det som uppnåtts de senaste 50 åren. För HHF är det av största vikt att kunna belysa denna utveckling och att göra det på ett sätt så att en positiv utveckling får fortsätta även framöver. Tyvärr ser det inte ut så just nu vilket gör att våra och funktionshinderrörelsens insatser är extra viktiga.

Som vi redan meddelat på olika sätt fyller HHF 30 år nästa år, något som vi kommer att uppmärksamma på olika sätt. En planerad aktivitet är att starta ett flerårigt projekt som ska handla om ett nytt gemensamt historiskt studiematerial om funktionshinderrörelsen historia, dess framväxt och arbete för bättre levnadsvillkor för sina medlemmar.

Utvecklingen ska beskrivas i sitt samhällsliga, politiska, sociala och kulturella sammanhang. Projektet förutsätter samarbete med intresserade studieförbund, Lika Unika, Handikappförbunden och ska inkludera så många funktionshinderförbund som möjligt. Vi ser också gärna att vi får nya medlemmar under året.

Året börjar gå mot sitt slut och det är dags för våra traditionsbundna helger varför jag och HHF vill önska alla medlemmar och läsare en God Jul och ett Gott Nytt År.

Jan-Peter Strömgren
Ordförande

HHF:s årsmöte 2017

HandikappHistoriska Föreningen håller årsmöte den 21 april 2017 på ABF-huset, Sveavägen i Stockholm.

Årsmöte följs traditionsenligt av ett seminarium kl.13.00 – 15.30. Temat är ännu inte fastställt.

Mer information kommer på HHF:s webbplats www.hhf.se

Valberedningen har ordet

Inför årsmötet 2017 ser läget ut som följer:

Bland **styrelseledamöterna** går mandattiden ut för följande ledamöter

Jan-Peter Strömgren, ordförande
Claes G Olsson, vice ordförande

Lars Hagström, sekreterare
Britta Andersson
Gunnar Sandström
Gunilla Stenberg Stuckey
AnnCharlotte Carlberg
Annika Berg

Revisorer

Roine Hangvar

Revisorsersättare

Steinar Walsö-Kanstad

Valberedningen har påbörjat sitt arbete. Därför är det mycket viktigt att vi får nomineringar från er medlemmar.

Vi måste ha era förslag så fort som möjligt och **senast den 15 januari 2017**.

Skicka era förslag till Valberedningen
Sammankallande Karin Westlund: karin.westlund@ownit.nu
Birgitta Andersson: birgitta.mats@telia.com
Viviann Emanuelsson: viviann.emmanuelsson@gmail.com

Vänliga hälsningar

Valberedningen genom
Karin Westlund
Sammankallande

*****

PÅMINNELSE!

ett seminarium med hög aktualitet

Från välgörenhet till välfärd

Jämlikhet, solidaritet, trygghet och rättvisa har varit grundpelarna i det svenska välfärdsbygget. Har detta gällt fullt ut i den svenska välfärdsutvecklingen? Hur och i vilken utsträckning har den svenska funktionshinderrörelsen bidragit till att dessa principer ska gälla? Vilka reformer har varit mest avgörande i funktionshinderrörelsens kamp för ett samhälle för alla?

Hur kommer det sig att FN-konventionen för personer med funktionsnedsättningar och politiska beslut fattade av regering och riksdag om jämlikhet och mänskliga rättigheter i många avseenden har blivit till intet förpliktigande de senaste 15 åren?

Fredagen den 16 december kl. 13.30 – 16.00

ABF-huset, Katasalen, Sveavägen 41, Stockholm

Föreläsare:

Magnus Tideman, professor i handikappvetenskap, Högskolan i Halmstad samt.

Vilhelm Ekensteen, hedersdoktor, författare, under många år verksam som företrädare för DHR och Intressegruppen för Assistansberättigade, IfA.

Panelsamtal med bl.a. Lars Lindberg, skribent och föreläsare, om funktionshinderpolitik och mänskliga rättigheter samt Ann Jönsson, Synskadades riksförbund.

Seminariet leds av Maria Johansson, ordförande Lika Unika.

Seminariet tillägnas Birgitta Andersson, Barbro Carlsson och Lennart Nolte för deras stora engagemang och idoga arbete i styrelsen för HandikappHistoriska Föreningen.

Välkomna!

HHF skriver till Kulturdepartementet

HHF har deltagit i två så kallade sakråd som anordnats av och med Kulturdepartementet den 8 juni och den 6 september 2016. HHF har då representerat såväl Handikappförbunden som LikaUnika, alltså den samlade funktionshinderrörelsen. Vårt huvudbudskap vid dessa träffar har varit tvådelat; För det första vill vi understryka att kommande lagstiftning och andra åtgärder måste präglas av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, ofta omtalad som CRPD:n. För det andra vill vi framhålla vikten av att tillföra tillräckliga resurser såväl till de förbund och verksamheter som organiserar personer med funktionsnedsättning som till museer och andra institutioner och verksamheter som arbetar med kulturarvsfrågor för att kunna bevara och synliggöra kulturarvet för personer med funktionsnedsättning.

HHF har följt upp sitt deltagande med en skrivelse till Kulturdepartementet. Här följer texten i HHF:s skrivelse:

Regeringens planerade proposition om kulturarvsfrågor

”Människor utan erkänt kulturarv och dokumenterad historia står sämre rustade när de skall delta i formandet av samhället och hävda sina krav på lika rättigheter och möjligheter.” Detta skrev dåvarande regeringen i 1996 års kulturpolitiska proposition. Problematiken för personer med funktionsnedsättning är i stort sett densamma idag. Den nuvarande regeringens kommande proposition angående kulturarvet är därför av största vikt för oss och våra möjligheter att påverka vår framtid och kunna delta i samhällets utveckling.

Handikapp Historiska Föreningen, HHF, har deltagit i två så kallade sakråd som anordnats av och med Kulturdepartementet den 8 juni och den 6 september 2016. HHF har då representerat såväl Handikappförbunden som LikaUnika, alltså den samlade funktionshinderrörelsen. Vårt huvudbudskap vid dessa träffar har varit tvådelat; För det första vill vi understryka att kommande lagstiftning och andra åtgärder måste präglas av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, ofta omtalad som CRPD:n. För det andra vill vi framhålla vikten av att tillföra tillräckliga resurser såväl till de förbund och verksamheter som organiserar personer med funktionsnedsättning som till museer och andra institutioner och

verksamheter som arbetar med kulturarvsfrågor för att kunna bevara och synliggöra kulturarvet för personer med funktionsnedsättning.

HHF har under sin 30-åriga verksamhet genomfört flera projekt där kulturarvsfrågorna har stått i centrum, bland annat i samarbete med olika museer och museianställda. Projekten har dock enbart haft en tillfällig finansiering från Arvsfonden vilket gör det svårt att fortsätta arbetet med fortsatt dokumentering, bevarande och gestaltning av en sedan länge osynliggjord historia, likväl som att driva frågor kring vikten av detta.

HHF:s arbete syftar bland annat till att utifrån ett historiskt perspektiv sprida kunskap om funktionshindrades levnadsförhållanden, samhällets syn på funktionshinder och åtgärder kring funktionshinder. Ett ytterligare syfte är att verka för insamling, bearbetning och dokumentation av handikapphistoriskt källmaterial samt att följa och informera om utvecklingen, nationellt och internationellt, www.hhf.se Viktiga samarbetspartners för oss i detta är såväl forskare som enskilda och organisationer inom handikapprörelsen.

”Handikapphistorien utgör en viktig del av det svenska kulturarvet. Inom Handikapphistoriska föreningen anser vi att handikapphistoria ännu inte på ett tillfredställande sätt beaktas vare sig i den historiska forskningen och dokumentationen eller i museiverksamheten.” Med dessa ord uttryckte vi vår syn på kulturarvet i vår ansökan till Allmänna Arvsfonden 2010 om ”Utveckling av handikapphistorisk och kulturhistorisk dokumentation och erfarenhetsutbyte”. Resultatet av detta projekt blev lyckat liksom resultatet av tidigare projekt. Men för att bevara, använda och förvalta insamlat material inför framtiden behövs ytterligare resurser. Likaså behövs resurser för att utveckla insamlingsmetoder.

Eftersom regeringen nu avser att ta fram en proposition om kulturarvsfrågor vill HHF som representant för en samlad funktionshinderrörelse påtala nödvändigheten av att vi, forskningen och muséerna ges såväl uppdrag som resurser för att arbeta med kulturarvsfrågor i relation till personer med funktionsnedsättning i linje med det som uttrycks i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Stockholm 30 september 2016

Jan-Peter Strömgren

Handikapphistoriska föreningen
Ordförande

Vita käppens historia

av Annika Edwards, SRF Stockholms och Gotlands län.

*Artikeln har tidigare publicerats i **Vår synpunkt**, medlemstidning för SRF Stockholms och Gotlands län, och återges i HHF:s medlemsblad efter medgivande av författaren.*

Stockholm 1936. Ombudsmöte i "De blindas förening". Diskussionen är livlig och gäller oenighet kring vilket trafikskyddsmärke synskadade ska bära. Det blir allt fler bilar på gatorna och att ha en tydlig signal som skydd i vardagen är nödvändigt. Den gula armbindeln med svarta punkter som används är illa omtyckt i allmänhet – och i synnerhet bland damerna, eftersom den färgar av sig på deras kappor.

Allt fler förespråkar en vit käpp istället; många använder sig redan av en vanlig träkäpp som de målat vit. Enligt avskrifter från mötesprotokollet yttrar sig en man från Stockholm i ärendet och tycker att "det torde vara generande för damerna att använda en käpp". En kavat fröken från Eskilstuna svarar: "Vi kan själva välja vilka tecken vi behaga. Vi kvinnor är ej alls generade att gå med käpp och ej heller skämmas vi över vår blindhet."

Och frökens synpunkter vann gehör.

-Det var i den vevan den vita käppen började användas i Sverige. 1937 gick man till Kungliga automobilgruppen och ville ha den vita käppen som officiellt trafikskyddsmärke. Då var det en vanlig, vitmålad träkäpp med en liten hållknopp och en metalldel längst ner. Den smidigare aluminiumkäppen kom senare.

Anna Wallsten står i den stora källarlokalen under SRF-huset i Enskede och berättar. Hon är ansvarig för Synskadades museum och visar sepiafärgade foton från 1950-talet när den vita käppen fick sitt riktiga genomslag.

- Det var tack vare gymnastikdirektören Anta Ryman på Tomtebodas blindinstitut. Hon fick ett stipendium och åkte till USA där de lärde ut den nya Hoover-tekniken, när man pendlade med käppen för att känna sig fram. Sedan åkte hon hem och lärde ut tekniken. Eleverna fick ett helt nytt levnadsutrymme. Man fick gå ut och prova tekniken inne i staden, ta sig fram på gatorna och göra olika övningar.

-Med kättekniken kom ju ett helt nytt självförtroende; en chans att klara sig själv ute i samhället. Som kanske var särskilt viktigt som ung, för att kunna skaffa sig en egen identitet.

Den amerikanske blindskolläraren R. Hoover utvecklade sin förflyttningsteknik under rehabilitering av krigsblinda efter andra världskriget. Han konstruerade också den första, långa ihåliga aluminiumkäppen, samma modell som används än idag.

Användandet av en vit käpp för att signalera synskada hade spridit sig till Amerika från Frankrike, där krigsskadade soldater redan efter första världskriget använde sig av vita käppar. Men käppens historia som orienteringshjälpmedel för personer med synnedsättning går betydligt längre tillbaka i tiden:

-Det finns teckningar bevarade från 1500-talet som beskriver blinda tiggare med käppar – och hundar, som man kan tänka sig är föregångare till den moderna ledarhunden. Det var ju så man fick klara sig på den tiden, innan samhället började ställa upp på andra sätt, berättar Anna Wallsten.

Idag är den vita käppen ett hjälpmedel och en symbol känd över hela världen.

Internationella vita käppendagen

Den 15 oktober varje år firas Internationella vita käppen-dagen, White Cane Safety Day. Dagens firades för första gången i USA 1964 och utlystes 1970 till internationell dag av International Federation of the Blind, föregångare till World Blind Union. World Blind Union är en global organisation som representerar de 285 miljoner blinda eller synskadade i världen. Syftet med Vita käppens dag är att uppmärksamma hur det är att leva med synnedsättning.

När blir en förening historiskt intressant - och historiskt intresserad?

I samband med att HandikappHistoriska Föreningens styrelse diskuterat sådana frågor som idéprogram, jubileumsfirande och medlemsvärvning kommer samtalet många gånger in på de yngre föreningarna inom funktionshindersrörelsen.

Det finns ett självklart historiskt perspektiv, när det gäller de organisationer som en gång gjorde det grundläggande arbetet för att skapa en gemensam intressepolitik för "ett samhälle för alla". Men hur är läget i de yngre organisationerna? Vad vet HHF om dem och hur tänker de själva om sitt historiska perspektiv? När tänker de på sin bakgrund och på de initiativ som kan vara viktiga att belysa för att kommande generationer ska kunna förstå just deras förenings uppdrag? Dessa tankar aktualiserades helt nyligen genom det nyhetsblad som Riksförbundet Sällsynta diagnoser ger ut. (www.sallsyntadiagnoser.se)

I oktober firade organisationen sin 18-årsdag – blev alltså myndig! Ordföranden, Elisabet Wallenius, relaterade föreningens 18-åriga historia på just 18 minuter.

Hon hann inför medlemmar och inbjudna, bl. a. politiker, ta upp många intressanta perspektiv från misstron, när förbundet bildades, synen på dess uppdrag då och nu, den ständigt svåra frågan om att finansiera verksamheten och behöva vara "projektstyrd" till de synliga uttrycken för att förbundet lyckats göra bestående förbättringar för sina medlemsorganisationer.

Titlarna på några av förbundets projekt kan förmedla en aning om detta – se hemsidan! Riksförbundet Sällsynta diagnoser deltar också mycket aktivt i ett europeiskt samarbete som bl.a. rör den mycket svåra frågan om läkemedel och deras kostnader.

Det var en upplysande sammanfattning som vid myndighetsdagen gavs både till nuvarande *och* kommande medlemmar. Riksförbundet Sällsynta Diagnoser har ett slags motto, "Sällsynt men inte ovanlig". Hur är det med tillgången på "sammanfattningar" i ett historiskt perspektiv bland de yngre funktionshindersföreningarna i övrigt och hur hör deras utvecklingshistoria samman med den verksamhet som Handikapp-Historiska Föreningen bedriver? Sällsynt? Inte ovanligt?

Jag har frågat yngre medlemmar i en annan ung organisation och fått svar som att "vi hinner inte" ägna oss åt historien, "det är nu som är viktigt" och "vi kommer ihåg" hur det har varit utan att behöva skriva ner det. Tankeställare både för dem och för HHF?

Gratulationer till Riksförbundet Sällsynta diagnoser på myndighetsdagen från en av de misstroende vid föreningens tillkomst!

AnnCharlotte Carlberg

Litteratur

OMLÄST: Livsboken

Författare: Harald Ofstad, Barbro & Folke Carlsson, Sture

Gustafson, Helena Frykstrand

Förlag: Gidlunds, Södertälje 1980. (Finns att låna på bibliotek.)

Varför omläst? Svar: Det pågår många debatter i det svenska och internationella offentliga rummet med anknytning till tidigare decenniers tankar. Tiden har språkligt förändrat vissa begrepp – men deras innehåll?

Citatet hämtas från ett kapitel författat av Barbro & Folke Carlsson, "*Att stå för livet*" och det avsnitt som har underrubriken "*Handikappades situation*" (sid. 60 – 69, här sid.61):

..."Allmänt sett kan man säga att vårt samhälle har välfärdsanordningar som gör att vi kan överleva och när villkoren är någorlunda gynnsamma också leva relativt oberoende av andra. Ändå lever vi ofta kortsiktigt och osäkert – utsatta och beroende av andras planering och godtycke, av rådande samhällsvilja. Fantasilösa byråkrater och bästvetande experter är starka och har makt att bestämma levnadsvillkoren. Det kan innebära att vi blir reducerade till ett ärende – att vi blir betecknade som ett problem som i bästa fall ska lösas. Vår situation kan snabbt förändras till ett totalt beroende av andras välvilja."

Vidare från samma kapitel, här sid. 68 - 69:

..."Människovärde och välfärd är välkända begrepp i det politiska språkbruket. Det som måste göras för bättre levnadsvillkor är politiskt gripbart och bestäms genom politiska beslut. Det är en politisk utmaning att skapa ett samhälle där alla omfattas av en välfärd som innebär oförbehållsam livshjälp till ett värdigt liv."

Nyheter från Danmark

Handikaphistorien är en del av varje samhälles historia

Historisk Selskab for Handicap og Samfund grundades år 1986 i Köpenhamn med målet att utveckla ett sammanhängande och tvärfackligt handikaphistoriskt perspektiv.

Att bevara och beskriva handikaphistorien är inte bara ett mål i sig själv. Handikaphistorien bör utöva inflytande på samhället och vara en självklar del av social- utbildnings- och medicinhistorien.

Föreningen har bytt namn till **Handicaphistorien**.

Läs mer på www.handicaphistorien.dk

Där kan du också beställa deras nyhetsbrev.

Handicaphistorisk tidskrift

Föreningen har också under 2016 utgivit 2 nummer av Handicaphistorisk tidskrift, vilka kan beställas från Dansk Psykologisk Forlag. Detta har varit möjligt genom bidrag från tipsmedel. Man planerar att ge ut två nummer också under 2017 om man kan få ekonomiskt stöd

På hemsidan kommer gamla nummer av tidskriften att läggas ut så att man kan ladda ner dem.

Besök Danska Omsorgshistoriska museet

På Själland finns ett museum om utvecklingsstörda människors historia. De utvecklingsstördas historia är en del av Danmarks historia. Knappt någon annan del av den danske befolkningen har en så särpräglad historia som de utvecklingsstörda. Från att leva ett isolerat liv på stora centralinstitutioner - isolerade och undångömda - till idag när man försöker inkludera människor med utvecklingsstörning och ge dem samma rättigheter som alla andra. Från att närmast ha varit betraktade som djur och ett hot för samhället – till ett likvärdigt liv.

Läs mera på www.forsorgshistorien.dk

Reflexioner

Jag har och har egentligen alltid haft svårt att se och sammanfatta bakåt vad jag tänkt och gjort. Kanske handlar det om en viss vånada över att de mest verksamma åren definitivt har gått. Även om tillbakablickarna också rymmer glädje över att ha fått möjlighet att delta i kampen för ett samhälle för alla. Det är också därför med viss vånada jag tar mig an uppgiften att försöka sammanfatta mina år i HandikappHistoriska Föreningen, HHF, som också blir mina definitivt sista som aktiv i rörelsen.

I skrivande stund fick jag just veta att nu på lördag den 3 december kommer handikapprörelsen att genomföra en stor demonstration i Stockholm mot regeringens neddragningar på vårt område. Upprördheten är stor och jag känner mig plötsligt förflyttad till den tiden när jag själv deltog i marschen eller stod tillsammans med kamraterna utanför Rosenbad.

Jag minns också att när jag skrivit en arg och upprörd tidningsartikel i en av våra stora morgontidningar hur en av ministrarna ringde och frågade varför jag var så arg och upprörd. Jag försökte förklara för honom varför. Hans motargument var inte överraskande att det var många som skulle dela på statens kaka. Något som alltid har varit och fortfarande är självklart för mig. Ibland har jag blivit och blir förundrad över politikernas underskattning av sina väljare. Jag fick ofta en känsla av att de betraktade oss som enbart besvärliga och krävande och inte som medborgare med vilka man kunde resonera.

Kanske bidrog vi själva till detta genom att anslå en sådan ton. Vad jag minns så sa vi sällan något uppskattande även om det kunde finnas anledning till detta. Vi kom alltid stridsberedda försedda med vår långa kravlista. Vi var sällan eller aldrig öppna för att ibland försöka se att våra behov och krav också skulle vägas mot flera liknande behov, även om vi var medvetna om detta.

I mera mörka stunder kan jag också fundera över varför jag ägnade så mycket av min tid, kraft och energi i en rörelse där det gemensamma samarbetet oftast kritiserades och ifrågasattes. Där den egna organisationen av naturliga orsaker prioriterades.

I ljusare stunder kan jag ändå se att samarbetet gav resultat. Ett viktigt sådant var när Bengt Lindqvist under åttiotalet tillsatte en ny handikapputredning i vilken HCK (Handikappförbundens Centralkommitté,

nuvarande Handikappförbunden) tillsammans med DHR (Förbundet för ett samhälle utan rörelsehinder) fick tre representanter. För många av oss kom utredningens förslag om den personliga assistansen att få stor betydelse. Plötsligt öppnades dörren till ett mera självständigt och aktivt liv. Vi blev delaktiga på ett nytt sätt i vårt gemensamma samhälle. Jag hoppas att vår socialminister också räknar vinsterna med detta i stället för att enbart se kostnaderna, även om de kanske är lättare att räkna.

För en stund sedan fick jag som sagt veta att på lördag den tredje december kommer handikapprörelsen att genomföra en gemensam demonstration mot de neddragningar som aviserats bl.a. inom assistansen. Visst är det så att regeringens budget på vårt område stramats åt, vilket orsakat oro och osäkerhet. Det svåraste är kanske att känna sig ifrågasatt att rörelsens gamla motto "lika värde lika rätt" gäller ännu mindre nu än tidigare. Jag har inte fattat beslut om jag ska ge mig ut eller inte på lördag. Självklart vill jag vara med, i synnerhet som samlingsplatsen är Norra Bantorget, en plats som för mig har ett starkt symbolvärde. Men i dag är inte krafterna riktigt desamma som förr. Jag ropar kanske inte lika högt längre som tidigare.

En stor och viktig uppgift för HandikappHistoriska Föreningen är att fortsätta se och analysera den utveckling som skett, eller inte har skett, på vårt område. En ökad och mera fördjupad kunskap om detta kan innebära ytterligare steg mot ett samhälle för alla.

Barbro Carlsson

Vill du ha Medlemsbladet i LL-version?

*Kontakta Gunilla Stenberg Stuckey på e-mail:
gunilla.stuckey@comhem.se*

TACTILE READING

Braille and graphics
for children and youth

Stockholm April 5–7, 2017

År 1825 uppfann en blind fransk 16-åring vid namn Louis Braille ett punktskriftssystem i relief. Idag är Brailleskriften set helt dominerande skrivspråket för synskadade världen över. Nu anordnas i Stockholm i april 2017 en unik internationell konferens. Känn historiens vingslag och läs mera på www.tactilereading.org

OBS! Adressändring

Anmäl adressändring eller ändring av e-mail till Britta Andersson, e-mail britta.andersson@comhem.se

Kontakt

Styrelseledamöternas e-mailadresser hittar du på webbplats www.hhf.se, under rubriken "Om föreningen".

Ansvariga för medlemsblad nr 5, december 2016

Gunilla Stenberg Stuckey, e-mail gunilla.stuckey@comhem.se

Solveig Johansson Grip, e-mail solveig.grip@telia.com

LL-version AnnCharlotte Carlberg

God Jul och Gott Nytt År
önskar redaktionen